Ištaisytos rašinėlio klaidos

1. Tačiau, ir atsidūrusi tokioje padėtyje, Katrė nepaliko Vingių, nes tai prieštaravo senomis kaimo tradicijoms. (Kableliais išskiriame išskirtinę aplinkybę).

Diktantas

1974. III. 15.

Palikęs savo kiemą, Tarutis aiškiai pamatė padangėn kylančią liepsną, kuri akimirką atrodė milžinas žirgas, plevėsuojąs toli nusidriekusiais ugni~~niais~~es karčiais. Galėjai skaityt naujakurių kaimo namus, sodų medžius, išskirt net šulinių svirtis. Juo artyn Tarutis ėjo, juo aiš~~č~~kiau ~~gali-~~ ~~j~~ girdėjo žmonių balsus, šūkavimą,

traškėjimą, šunų lojimą. Kaimo gyventojai ugnies šykštėjo, todėl ir ugnis jų nemylėjo. Rudeniop, pradėjus žiburiuotis, liepsnelės žvalgydavosi vilko akimi į tamsią naktį pro mažus langučius, lįsdavo pro kertes, nesąndarias sienas, tarytum norėdamos pasprukti. Pribėgęs kalvelę, Juras stabtelėjo. Išgąsdintos ugnies ir triukšmo varnos plasnojo viršum jovarų. Tarutis susitiko skubančius žmones. Kai kurie iš jų nešėsi dideles žalgas, kiti kibirus, bet daugiausia bėgo tuščiomis rankomis, pralenkdami vienas kitą. Savanoriui atvykus, ugnis buvo suėmusi visą daržinę, veržėsi savo grūmojančia galybe ir bandė persimesti į kitus namus. Iš pradžių liepsnos katinai pasileido tvoromis, bet žmonėms laiku jas išardžius, kaip gyvi, protaują padarai, nepatenkinti, purkštaudami persimeti į perkūnsargį, įsliuogi jo viršūnėn, palenkė jį. Iš pradžių kartis rūko, paskui nušvito aiškia liepsna ir, keliose vietose trūkusi, nupuolė, pažerdama aplinkiniams į akis žiežirbų ~~spiečių~~ lietų.

5-

Ištaisytos diktanto klaidos 1974. III. 18.

Išgąsdintos ugnies ir triukšmo varnos plasnojo viršum jovarų. Savanoriui atvykus, ugnis buvo suėmusi visą daržinę, veržėsi savo grūmojančia galybe ir bandė persimesti į kitus namus.